

Galderak bakarrik jaten zituen otsoa

Haritz Basoan bizi zen untxiak edo ahuntzak jaten ez zituen otso bat. Galderak jaten zituen.

Txikiek aperitibo gisa balio zuten:

“Zergatik ibiltzen dira inurriak lerroan?”

Galdera zailak ziren plater nagusia:

“Nora doa denbora joan ondoren?”

Eta lotara joan aurretik, beti izaten zuen galdera bero bat:

“Nola daki hazi batek norantz hazi behar duen?”

Animaliak pozik zeuden. Galdera batek kezkatzen zituenean, kobazuloaren aurrean utzi besterik ez zuten egin behar.

“Zergatik partekatu behar dut?” galdetu zuen urtxintxak.

Ñam! Otsoak jan egin zuen.

“Zer egin dut dortoka triste jartzeko?”

Ñam!

“Zeharkatu al genezake ibaia beste modu batera?”

Ñam, ñam!

Denbora baten ondoren, ez zen galderarik geratzen basoan.

Urtxintxak ez zuen partekatu, baina ez zuen galdetu ere zergatik ez zuten besteek gonbidatu. Inork ez zuen aurkitu zerk tristetzen zuen dortoka. Eta inork ezin zuenez ibaia zeharkatzeko beste modurik imajinatu, denek hiru orduko desbideratze bera egiten jarraitu zuten.

Otsoa, berriz, hain zegoen asebeteta, ezen ia ez baitzen gai bere kobazulotik irteteko.

Brisa izeneko erbi gazte bat joan zitzaion ikustera.

“Zergatik jaten dituzu galderak?”

Otsoak ahoa ireki zuen, baina galdera hain freskoa zen, ezen ezin izan zuen irentsi.

“Zeren... ez dakit zer egin haiekin.”

“Irentsi gabe murtxikatu ditzakezu”, proposatu zuen Brisak.

Galdera berri batekin saiatu ziren:

“Nola lagundu diezaiokegu dortokari?”

Otsoak poliki murtxikatu zuen. Galdera ideietan banatu zen: entzutea, bisitatzea, zer behar zuen galdetzea.

Hurrengo egunean ibaiari buruzko galdera murtxikatu zuten. Pasabide bat, soka bat eta enbor huts batekin egindako txalupa bat atera ziren.

Otsoak aurkitu zuen galderak askoz elikagarriagoak zirela partekatzen zirenean.

Basoan sukalde bat ireki zuen. Atean kartel bat zegoen:

“Ekarri galdera bat. Ideiak guztiontzat sortuko dira”.

Eta alferrikakoak bakarrik jaten zituen, esaterako:

“Zergatik dira otsoaren belarriak hain handiak?”

Hala ere, irentsi aurretik, beti erantzuten zuen:

“Horrelako galderak entzuteko”.